

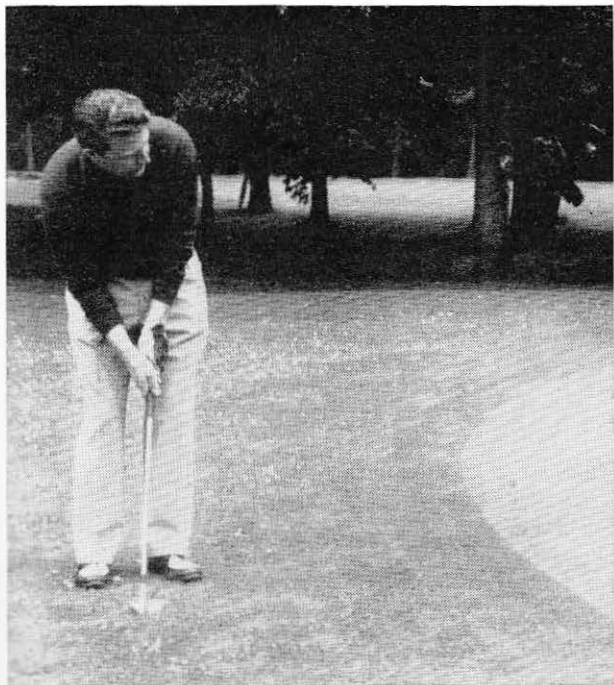
W. F. Smit wint Nationaal Amateurkampioenschap op de Golf Club „de Dommel”

Aaneenschakeling van verrassingen

Wanneer er vóór het begin van het Nationaal Amateurkampioenschap, dat op 20, 21 en 22 mei op de Golfclub „de Dommel” is gespeeld, een enquête onder de deelnemers en de toeschouwers zou zijn gehouden, dan — geloven wij — zouden maar heel weinigen Smit en Eschauzier hebben „getipt” als finalisten. Maar deze verrassing houdt tevens in, dat er nog andere verrassingen zijn geweest, waardoor oud-kampioenen en als mogelijke winnaars gedoodverfde internationals de eindstreep niet hebben kunnen halen. De loting bracht er al twee — Van Heel en Knapert — in de derde ronde tegen elkaar en dat Roland Holst in diezelfde ronde van Eschauzier zou verliezen, zullen toch ook maar weinigen hebben verwacht.

De loting

Over die loting willen we eerst nog even iets zeggen. Er zijn namelijk stemmen verheven tegen het feit, dat er teveel spelers uit dezelfde windstreek of provincie in één helft zaten, waardoor dit deel van het land in het nadeel zou zijn

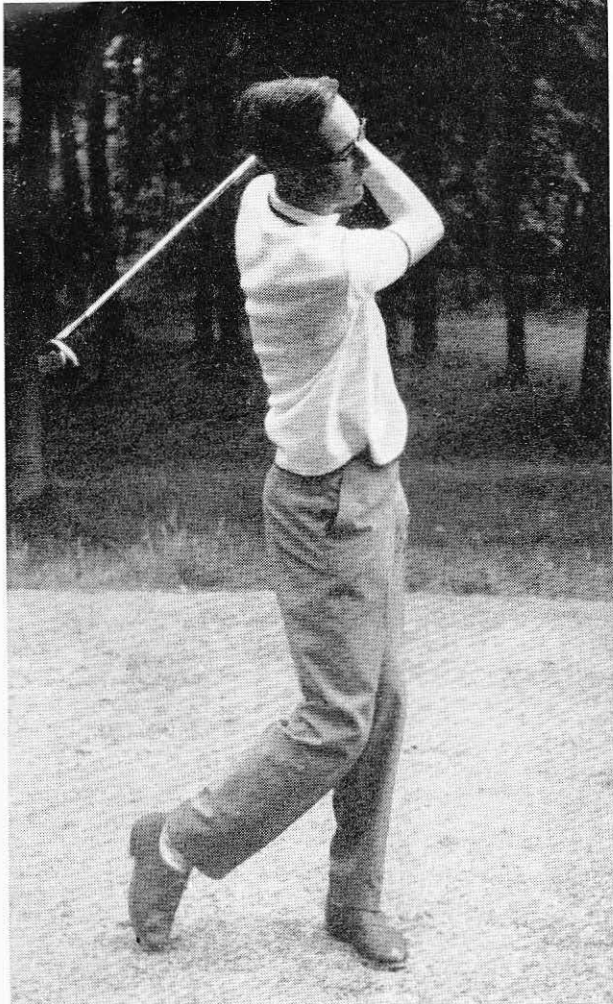

J. Eschauzier

De nieuwe kampioen met de beker

tegenover de rest. Wij menen, dat men met die „regionale gedachte” ongelijk heeft. Teneinde te voorkomen dat bij een volkomen „blinde” loting de sterkste spelers al in de eerste ronde tegen elkaar zouden kunnen komen, wordt het internationaal aanvaarde — en ook b.v. bij tennis toegepaste — systeem gevolgd van het „plaatsen” van enkele der sterkste spelers in de twee helften van de loting. Maar verder moet men hiermee beslist niet gaan, omdat dan de deur wijd open zou komen voor allerlei ongewenste praktijken. (In het jongste Engelse amateurkampioenschap waren van de 256 deelnemers er 16 geplaatst en de rest blindelings geloot.) Zo heeft

W. F. Smit

men een redelijke kans dat het tot het eind toe een spannende strijd zal blijven, terwijl daarnaast de mogelijkheid van verrassingen niet is uitgesloten. Zoals we in St. Michielsgestel dan ook hebben gezien.

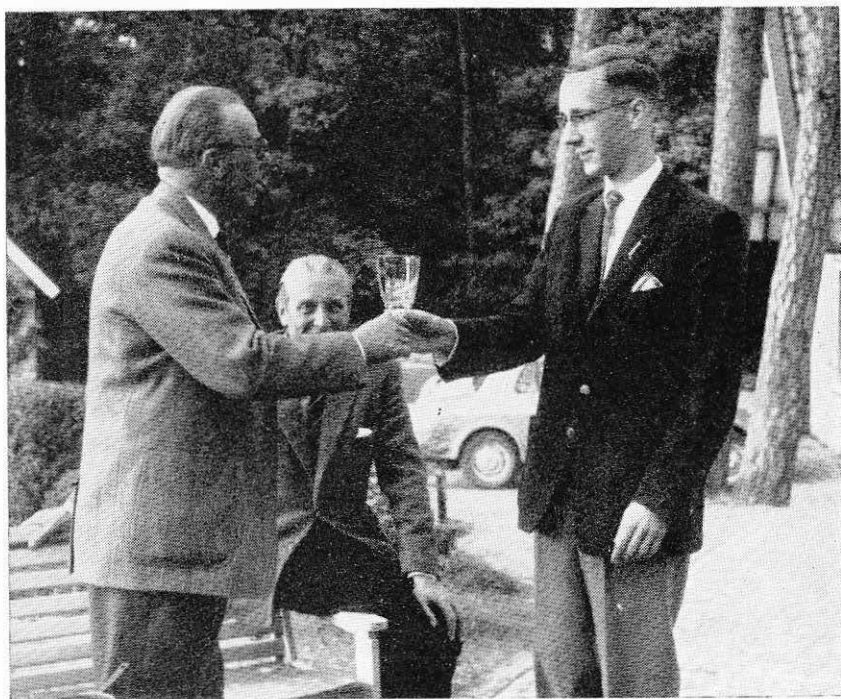
Die verrassingen waren overigens ook een gevolg van het feit, dat op een betrekkelijk korte baan als „de Dommel” de spelers, die ver én recht kunnen driven, dit voordeel nauwelijks kunnen uitbuiten, zodat het verschil in speelsterkte automatisch wordt gereduceerd en dus het aantal kanshebbers en daarmee de kans op verrassingen groter wordt.

Mooie Greens

Aan de baan zelf heeft het zeker niet gelegen, want die was zo mooi — vooral ook de greens — dat jhr. Calkoen van Limmen, de voorzitter van het Nederlandsch Golf Comité, bij de prijsuitreiking o.a. kon zeggen, dat hij nog zelden zo weinig keren drie en zo dikwijls één putt had zien gebruiken. Hij sprak daarbij niet als „beste stuurman aan de wal” maar uit eigen ervaring, omdat hij er de voorkeur aan had gegeven deze keer zelf weer eens mee te doen aan het kampioenschap, dat hij in het verleden viermaal heeft gewonnen. Nu verloor hij met ere en met 5 en 4 in de eerste ronde van W. van Moorsel.

Plezierig was dat de „aanstormende jeugd”, voor zover niet gegrond verhinderd, aan dit kampioenschap heeft deelgenomen en in enkele

De G.C. „de Dommel” had de aardige gedachte de winnaar van het Nationaal Amateurkampioenschap een aandenken aan de wedstrijd mee te geven in de vorm van een gebrandschilderde kristallen bokaal, die hier door de voorzitter, de heer J. van Lanschot aan Smit wordt overhandigd

*De voorzitter van het N.G.C.,
jhr. mr. A. Calkoen van Limmen,
overhandigt de nieuwe nationale
amateurkampioen, W. F. Smit,
wisselbeker en replica*

gevallen voor een verrassing in de eerste ronde heeft gezorgd. Zo won G. L. (Ted) Schmitz du Moulin op de 19e (!) van A. E. de Witt Puyt. P. Bakker Schut gaf tegen P. Leguit een voorproefje van zijn kunnen door met 4 en 3 te winnen: in de volgende ronde zou hij Knappert het vuur na aan de schenen leggen en deze dwingen tot de laatste green te gaan. Een verrassing voor ons was, dat Tjebbes, die in de wedstrijd om de del Court-beker op de Kennermer zo uitstekend op dreef was, nu tegen Van Zinnicq Bergmann niets had in te brengen. Roland Holst tenslotte kwam op de 19e met de hakken over de sloot tegen Holst en had het in de tweede ronde tegen Ebeling Koning al evenmin gemakkelijk, al won hij met 2 en 1.

Van Heel, die een bye had voor de eerste ronde, won, maar met slechts 2 en 1 van Sand-

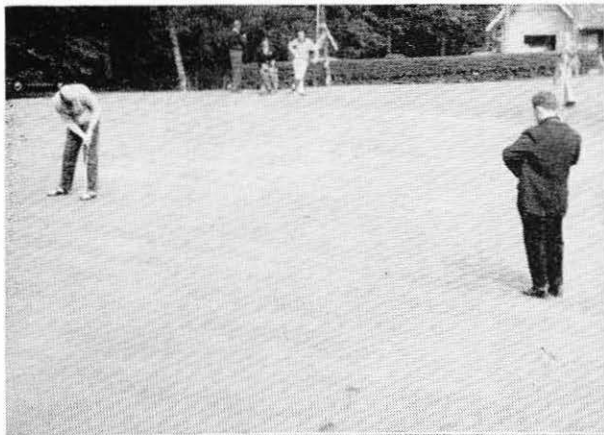
berg. Verder bewees Eschauzier met een grote overwinning met 7 en 5 op Olland in een betere vorm te zijn dan wij hem in lang hebben gezien; dat zou trouwens later ook wel blijken.

De laatste acht

In de eerste partij van de kwart-eindstrijden begon Van Heel goed tegen Knappert: met een lange putt op de eerste hole kwam hij 1 up, maar daarmee bleek in feite zijn kruit verschoten; de tweede hole gaf hij cadeau en op de vierde kwam Knappert met een mooie birdie-3 één up om de leiding niet meer af te staan. Hoewel Van Heel goed partij bleef geven, maakte Knappert een nuttig gebruik van de weinige kansen en won tenslotte met 4 en 3. (Een week later zou Knappert in de scratch-competitie Eindhoven-Hilversum weer van v. Heel winnen met 2 en 1).

Belangstelling op de derde fairway voor Smit (links)

NATIONAAL AMATEURKAMPIOENSCHAP — Van boven naar beneden: 1. Van Heel puttend op de negende in zijn partij tegen Knappert; 2. en 3. De finalisten bespaarden zichzelf de moeilijkheden niet: midden Smit; onder Eschauzier in het bos

Smit had aan Waller, die toch een paar goede partijen had gespeeld (1 up tegen Fruytier en 4 en 3 tegen Schmitz du Moulin) een gemakkelijke prooi met 6 en 5, maar Bergmann moest tegen Wiegers, die met zijn croquet-stijl van putten de wonderlijkste en meest onverwachte

dingen deed, alle zeilen bijzetten om op de laatste green de kleinst mogelijke zege te behalen. Roland Holst was aan de turn 1 up tegen Eschauzier, maar miste op de 10e hole zijn tweede slag, hetgeen hem de hole en tenslotte de partij kostte, want deze kans liet Eschauzier zich niet ontgaan. Hij ontfutselde de ietwat verbouwereerde Roland Holst twee holes en toen deze op de 16e zijn tweede slag in een bunker sloeg, betekende dit het einde van de partij; hij kwam weliswaar goed uit deze bunker, maar sloeg toen zijn approach weer in een bunker.

In de halve eindstrijd zou ook Knappert ontdekken dat 1 up na negen holes niet voldoende is om te winnen van Smit, die zelden of nooit fouten maakt, ook zelden of nooit spectaculaire dingen doet of grote risico's neemt, maar wél gebruik maakt van alle geboden kansen. Wij zagen hem maar eenmaal een korte putt missen (op de 5e) om all square te komen en éénmaal (op 14) een shankshot in het bos slaan, waardoor Knappert weer 1 up kwam. Maar toen deze op de 16e onspeelbaar in het bos sloeg, werd het andermaal all square en pas op de 21e hole, waar Knappert zijn approach in de grond sloeg en niettemin een 4 maakte, behaalde Smit met een mooie birdie-3 de overwinning; een waardig slot van een fraaie en spannende partij.

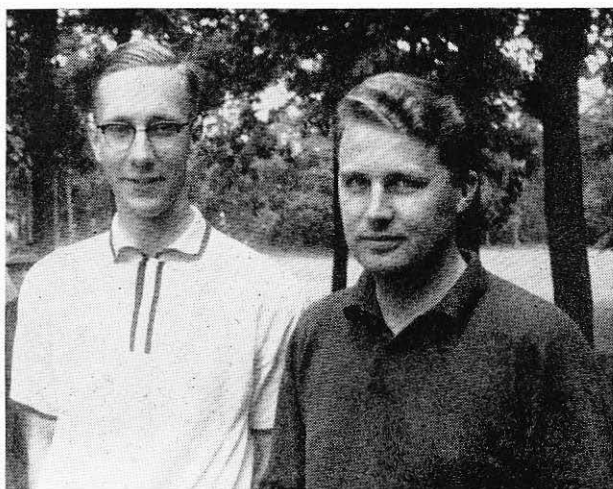
In de onderste helft was Eschauzier na zes holes tegen Bergmann 2 up, maar Bergmann verkleinde de achterstand met een prachtige approach voor een 4 op de zevende. Toen wij de partij op de 15e weer oppikten, lag Bergmann's bal in een bunker en Eschauzier kwam 2 up. Zijn poging om op de 16e met 3 en 2 een eind aan de partij te maken, mislukte toen de bal ver voorbij de hole ging en bijna werd dit hem noodlottig, want hij verspeelde de volgende hole, waar zijn teeshot links bij de rand van de vijver belandde en de recovery tegen een boom terugsprong. Maar op de laatste hole miste Bergmann zijn tweede slag en lag na vier slagen nog niet op de green, zodat deze aanvankelijk mooie en spannende partij min of meer als een nachtkars uitging.

De eindstrijd tussen Eschauzier en Smit scheen, na een ietwat schutterig begin met twee zessen op de eerste hole toch nog wel een dit merkwaardige kampioenschap waardig slot te zullen opleveren. Op de tweede hole kwam Smit met een mooie birdie-2 1 up; op de volgende 2 up, ondanks een in het bos geslagen drive en op de vierde, waar Eschauzier een lange putt voor een 4 dood bij de pin had gelegd, kwam

Smit met eveneens een lange putt 3 up. Maar het missen van een korte putt op de zesde door Smit gaf Eschauzier de kans om een hole terug te winnen. Toen hij echter op de negende hole een bunkerslag miste en op de 10e weer een 6 maakte, was hij 4 down en het einde scheen nabij.

Toch gaf Eschauzier zich zo niet gewonnen. Met een mooie birdie-2 op de 11e, waar Smit's putt de hole lippte en een 3 op de 15e kwam hij nogmaals 2 down. Op de 16e kwam toen nog onverwacht het einde. Eschauzier nam hier na een wat teveel op links gespeelde drive een eigenlijk onnodig risico, want ook Smit lag er nog niet zó mooi voor; Eschauzier's bal belandde, te scherp gespeeld, tegen een boom en dat gaf Smit de kans de hole, de partij en de titel te winnen.

Bij de prijsuitreiking, die na een combat de générosité tussen de voorzitters van het Nederl. Golf Comité en van de club in tegenstelling tot de traditie (maar dat had naar later bleek een goede reden) door de heer Calkoen werd verricht, prees deze de voortreffelijke toestand van de baan, de grote gastvrijheid van de club en vooral de goede zorgen voor de spelers en de gasten door mej. Van Zinnicq Bergmann en haar vele trouwe „rechter en linker handen”. Tevens bood hij namens alle deelnemers de op die dag jarige mej. Van Zinnicq Bergmann een geschenk aan. Tot de nieuwe kampioen sprak de heer Calkoen vaderlijk vermanend, dat hij zich nu vooral niet moet gaan verbeelden de beste golfer van Nederland te zijn. Maar de wisselbeker en de titel heeft hij echt en eerlijk verdiend en zijn een aanmoediging om op de ingeslagen weg voort te gaan.

De finalisten

Hierna kwam bij voorzitter van Lanschot „de aap uit de mouw”: de club had namelijk nog een eigen prijsuitreiking georganiseerd en namens bestuur en leden bood hij Smit een fraaie, gebrandschilderde kristallen bokaal aan. En ook nu ontkwam mej. Van Zinnicq Bergmann niet aan gelukwensen en geschenken.

In zijn dankwoord namens de deelnemers jegens de club en het Nederlandsch Golf Comité nam Smit de hem door de heer Calkoen toegeworpen handschoen op en repliceerde, er volkomen van overtuigd te zijn, dat hij van vele deelnemers nog wel eens een lesje zou krijgen. Maar hij voegde er aan toe dat het verspelen van dit kampioenschap op een 9-holes baan toch ook zijn voordelen heeft.

De "galery" volgt de finalisten op de vierde hole

NATIONAAL AMATEURKAMPIOENSCHAP — Van boven naar beneden: 1. mej. Van Zinnicq Bergmann kreeg én voor haar verjaardag én voor haar uitstekende zorgen in het clubhuis een geschenk van alle deelnemers, dat haar hier door jhr. Calkoen wordt overhandigd; 2. Belangstelling voor de prijsuitreiking; 3. De voorzitter van de club, de heer J. van Lanschot, leverde zijn aandeel in de feestvreugde

Golfers, herplaats de plag! Hark de bunkers

Het grote Wereldmerk
der
Franse Likeuren

Vraagt onze uitgave:
„Le Guide du Gourmet”

Fa. Johs. Landsheer, Vondelstraat 79, Nijmegen

De uitslagen

De uitslagen luiden:

1e ronde: jhr. G. Sandberg wint met 4 en 3 van T. Borren; A. F. Knappert wint met 4 en 3 van H. Hertzberger; P. Bakker Schut wint met 4 en 3 van P. Leguit; G. L. Schmitz du Moulin wint op de 19e van A. E. de Witt Puyt; F. G. Waller wint met 1 hole van mr. P. J. M. Fruytier; J. van Oldenborgh wint met 2 en 1 van R. E. van Erven Dorens; W. F. Smit wint met 3 en 2 van D. van Kalken; G. J. Verhoef wint met 4 en 3 van A. M. Borren; F. Wiegers w.o.; mr. O. van Zinnicq Bergmann wint met 8 en 7 van F. A. Tjebbes; W. van Moorsel wint met 5 en 4 van jhr. mr. A. Calkoen van Limmen; J. P. Eschauzier wint met 2 holes van R. Rahusen; R. H. B. Olland wint met 2 en 1 van H. G. Mignot; H. Ebeling Koning wint met 5 en 4 van E. J. Terwey; A. A. R. Roland Holst wint op de 19e van G. W. Holst.

2e ronde: mr. J. F. Dudok van Heel (titelhouder) wint met 2 en 1 van Sandberg; Knappert wint met 1 hole van Bakker Schut; Waller wint met 4 en 3 van Schmitz du Moulin; Smit wint met 2 en 1 van Van Oldenborgh; Wiegers wint met 3 en 1 van Verhoef; Bergmann wint met 4 en 3 van Van Moorsel; Eschauzier wint met 7 en 5 van Olland; Roland Holst wint met 2 en 1 van Ebeling Koning.

3e ronde: Knappert wint met 4 en 3 van Van Heel; Smit wint met 6 en 5 van Waller; Bergmann wint met 1 hole van Wiegers; Eschauzier wint met 3 en 2 van Roland Holst.

Halve eindstrijd: Smit wint op de 21ste van Knappert; Eschauzier wint met 2 holes van Bergmann.

Eindstrijd: Smit wint met 3 en 2 van Eschauzier.